

PREGÓ DE LA FESTA DEL TEMPLERS

Puig-reig 2019

JORDI MATILLO

Fa mes de 700 anys, un divendres, el divendres 13 d'octubre del any 1307 els Templers francesos van ser apressats per els comissaris del rei Philippe le Bel.

Un rei a qui no rendien ni vassallatge ni obediència. Un rei d'una monarquia corrupta que només veia en l'Orde del Temple mes ingressos per malbaratar.

El cas era que els templers no es plegaven a les ordres del rei, i menys acceptaren que els imposés el seu fill com a Gran Mestre. El Temple no funcionava així.

Per això i per l'enveja que els tenia, però sobretot, per els diners que els devia, doncs la monarquia estava arruïnada, el rei maquinà un pla per acabar amb ells.

Primer va moure fils fins a col·locar com a Papa un cosí seu, a qui li va dir: *“Jo et faré Papa, però tu m'hauràs de tornar el favor”*

Després ordenà apressar a tots els templers de França, apropiar-se per la força de les seves possessions i abolir els seus furs i les seves llibertats.

Allò que l'Orde havia aconseguit al llarg dels anys mitjançant el diàleg i la negociació es va perdre la matinada del 13 d'octubre de 1307

Però no només calia privar-los de llibertat i dels seus bens.

També calia fer un escarment popular.

Llavors, les clavegueres del estat es van posar en marxa, i mitjançant el ministre del interior de l'època, el secretari del rei, el lleial Guillem de Nogaret, s'ordí una trama de mentires i calumnies per teixir una acusació sota la qual portar-los a judici.

I així començà un procés vergonyós on la llei era menystinguda, o si calia inventada per afavorir els interessos d'escarni de la dictatorial monarquia.

Però heus aquí que, aquells guerrers vencedors en mil batalles no només sabien fer anar l'espasa. No eren pas uns talossos com l'història i molts historiadors ens volen fer creure.

No, aquells cavallers eren molt més que això.

No en va haver aixecat un imperi econòmic, amb una xarxa de comandaries que en realitat eren granges productives on explotaven la ramaderia, l'agricultura i també la pesca.

I gràcies a això donaven feina a molta gent. On ells administraven no es patia gana.

També havien arribat a ser banquers, i la majoria de nobles i monarquies els confiaven les seves finances, per el seu bon seny i la seguretat que oferien.

Van crear la seva pròpia flota de vaixells, per el transport de mercaderies i peregrins a Terra Santa, com una mena de corredor mediterrani que tothom envejava, ja que era molt bon negoci.

Tot això, i moltes coses mes no podien ser fruit d'uns guerrers que només pensessin en la brega.

No, mes que guerrers eren negociants.

Sabien que amb el diàleg, encara que fos amb l'enemic, s'aconseguia mes que amb la guerra, que només porta desgracia.

Els templers eren conscients que es la pau la que porta prosperitat.

Edemes, a L'Orde del Temple també hi havia germans molt savis. Germans que en sabien de números, i de lletres, i fins i tot de lleis.

Per això, quant els advocats del rei van veure que el procés se'ls escapava de les mans van patir.

Amb la llei i la justícia a la mà, els templers també guanyaven aquesta batalla.

Fins que, veient perillar els seus maquiavèl·lics plans, el rei decidí escapar pel dret, i ordenà, sense acabar el judici ni haver sentència, cremar a la foguera al seus principals caps.

I així, en Jacques de Molay, Gran Mestre del Temple, acusat mitjançant un testimoni falç, juntament amb de Geoffroy de Charnay, mestre a Normandia, Geoffroy de Gonneville, mestre a Aquitània i Hugues de Pairaud, mestre templer a França foren portats davant el fiscal Nogaret qui sense escoltar raons ordenà que Gonneville i Pairaud foren empresonats de per vida, i que De Molay i Charnay morissin a la foguera, a l'illa dels Jueus, al Sena, per escarni públic i escarment de tots qui gosessin desafiar el poder del rei.

Que injusta es l'història!

Que injusta es, que sempre es repeteix.

I malgrat que passin els segles, el poder dictatorial encara segueix i segueix empresonant homes justos, homes de bé, i fent valer la força i les seves lleis per castigar aquells qui només volen viure en pau, llibertat i justícia.

Esperem que ara, al segle XXI no sigui la força, sinó el seny i la raó els qui imperin, i que mai més un fals judici condemni innocents.

Res per la força, tot per la raó.

Llibertat, igualtat i fraternitat son les divises que hem de seguir.

Avui som aquí, a Puig-reig, on els templers catalans hi van deixar petjada.

Avui som aquí, a la Festa dels Templers de Puig-reig.

Avui som aquí, per divertir-nos i per guardar record d'aquells cavallers a qui l'història vol fer passar com a brètols ignorants i revolucionaris, però que, en realitat eren homes justos que estimaven la pau.

Visitants! Benvinguts a la Festa del Templers de Puig-reig!

Passeu-be, gaudiu de la vostra estada i assaboriu totes les activitats que els Templers de Puig-reig us han preparat, però també guardeu uns minuts per recordar a aquells homes justos que van ser portats a la presó injustament.

I vosaltres, Templers de Puig-reig, rebeu la mes calorosa gratitud dels que venim a compartir la vostra Festa.

I moltes felicitats per mantenir la flama de l'Orde del Temple encesa.

Bona festa!!!